

POJĎME

SLAVIT

BOHA

CHARLIE JOSEPHINE

JÁ, JOHAN*A

REŽIE
PŘEKLAD
DRAMATURGIE
SCÉNA
KOSTÝMY
CHOREOGRAFIE
HUDBA
SVĚTELNÝ DESIGN

ALŽBETA VRZGULA
HANA PAVELKOVÁ
LENKA DOMBROVSKÁ
ALŽBETA KUTLIAKOVÁ
VOJTĚCH HANYŠ
MARTIN TALAGA
AID KID A ALYSSA DILLARD
JAN HUGO HEJZLAR

INSPICE

SEBASTIAN BLAŽEK

OBSAZENÍ

JOHAN*A
KAREL
TOMY
JOLANDA
MARIE
Q
MUŽ, VOJÁK
MUŽ, VOJÁK
ŽENA
DUNOIS

MARTINA JINDROVÁ
PETR JENIŠTA
JIŘÍ SVOBODA
KAREL VLADYKA (PINKBUS)
ALYSSA DILLARD (PINKBUS)
MARTIN TALAGA (PINKBUS)
MICHAL SIKORA
JAKUB SPIŠÁK
PETRA LUSTIGOVÁ
ZBYŠEK HUMPOLEC

INSCENACE VZNIKLA VE
SPOLUPRÁCI S QUEER UMĚLECKOU
PLATFORMOU PINKBUS.

*INSCENACE NENÍ VHODNÁ
PRO DIVÁKY DO 15 LET.*

Manažerka provozu Komédie Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Šéf výpravy Adam Pitra. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Garderoba Helena Kmochová. Výroba vlásenek Eva Hrušková. Maskérna Olga Fridrichová. Výroba dekorace KOTART – Pavel Koten. Fotograf inscenace Patrik Borecký.

FOTO:
Patrik Borecký

OD JOHANKY K JOHY

NEGRAMOTNÁ DÍVKA FRANCOUZSKÝM SYMBOLEM

Johana z Arku (nebo také Johanka z Arku, Jana z Arku či Panna orleánská) se narodila 6. ledna 1412 v Domrémy a zemřela 30. května 1431 v Rouenu. Příběh této francouzské hrdinky, bojovnice proti Angličanům ve stoleté válce, je vsutku pohádkový – byla mladá, neurozená, nevzdělaná, a ještě k tomu žena, přesto výrazně ovlivnila francouzské dějiny. Její konec je ovšem tragický – zemřela na hranici jako kacířka a čarodějnice. A následující události paradoxní – po skončení stoleté války byl rozsudek Karlem VII. zrušen, o 450 let později, v roce 1909, byla v Notre Dame blahořečena papežem Piem X. a v roce 1920 ji papež Benedikt XV. kanonizoval.

Není tedy divu, že se její příběh dočkal mnoha uměleckých zpracování, ať už ve výtvarném umění, v literatuře, divadle, či později ve filmu. Z literatury můžeme vzpomenout například Voltairovu veršovanou satiru *Panna*, Schillerovo drama *Panna orleánská*, hry *Svatá Jana* G. B. Shawa či *Skřivánek* Jeana Anouilha. Známý jsou opery *Jana z Arku* Giuseppe Verdiho či *Panna orleánská* P. I. Čajkovského. Prvním filmem zpracovávajícím tuto látku bylo *Utrpení Panny orleánské* z roku 1928 (režie C. T. Dreyer). Švédská diva Ingrid Bergman francouzskou válečnicí ztvárnila ve filmu dvakrát – roku 1948 v americkém snímku *Johanka z Arku* (režie V. Fleming) a o šest let později byl uveden italský film *Johanka z Arku u kůlu* (režie R. Rossellini). Ve výtvarném umění je často zobrazována v brnění či naopak při kůlu na hranici, často má svatozář, třímá meč, na oblečení či praporu můžeme vidět vyšitou lilii. V Paříži samozřejmě nechybí její pozlacená jezdecká socha od Emmanuela Frémieta (1889). Po celém světě je možné vidět nespočet vitráží s jejím vyobrazením, ta z chicagského kostela se stala inspirací pro dominantní část scény Alžbety Kutliakové v inscenaci *Já, Johan**a.

Posuďte sami, jak nepravděpodobnou hrdinkou se zdála být. Narodila se v malé francouzské vesnici a už ve třinácti letech se snažila přesvědčit okolí, že slyší božské hlasy, které ji vedou. Nejsilnější božskou vizí byla pomoc Karlu VII. při porážce Anglie, a tak se – pravděpodobně s otcem a bratry – vydala ke dvoru. Korunní princ ji přijal a vložil v ni důvěru. Co víc – postavil ji do čela vojska. Johanina sláva a oblíbenost mezi prostým lidem ovšem Karlovi naháněly hrůzu, cítil se její popularitou ohrožen, a tak jeho přízeň skončila záhy po jeho korunovaci francouzským králem.

Ještě v prosinci 1429 ji povýšil do šlechtického stavu a její rodnou vesnici zbavil povinnosti platit daně, avšak ani ne půl roku poté, v květnu roku 1430, byla zrádnými Burgundány, kteří spolupracovali s Angličany, zajata v bitvě u Compiègne. Vykoupil ji bývalý rektor pařížské univerzity Petr Cauchon a postavil ji před soud. V dobových pramenech nalezneme tento zápis: „...*nedbajíc toho, co je u ženského pohlaví ctihodné, porušujíc hranice skromnosti a zapomínajíc na veškerou ženskou slušnost, si hanebně oblékla oděv mužského pohlaví, nápadnou a odpornou obluďnost...*“ Dne 30. května 1431, v pouhých devatenácti letech, byla Johana z Arku zaživa upálena na hranici v Rouenu.

HISTORICKÁ HRA A GENDEROVÁ IDENTITA

Světová premiéra hry *I, Joan* Charlie Josephine byla uvedena roku 2022 v londýnském divadle Shakespeare's Globe. Drama zpracovává životní příběh francouzské hrdinky a je napsáno s velkou znalostí pramenů i pozdějších uměleckých zpracování, nové téma genderové identity a kritika přežitě patriarchální společnosti jsou dodány revolučně a rázně, avšak také poeticky a citlivě, jelikož nejsou pouhou povrchní aktualizací.

Kromě krácení a eliminace postav je naším nejvýraznějším zásahem posun nebinární Joan k transgenderové Johy. Sedmnáctiletá dívka, která na počátku nosí mužské šaty, nechává si říkat Johy a je odhodlána vést francouzskou armádu, projde dramatickým poznáváním sebe sama. A na konci představení stojí před diváky sebevědomý a nezlomný mladý muž, který svádí dívky. K této úpravě nás vedly především limity současného čes-

kého jazyka, kdy se pro nebinární osoby používá množné číslo (to však naráží v textu na majestátní plurál, který používá v hovorech o sobě korunní princ a později král Karel: „*My, Karel, nařizujeme...*“) nebo se střídá ženský a mužský rod („*Johy šla a poté řekl.*“) či se připojuje před koncovky hvězdička, čímž je naznačen mužský i ženský rod zároveň (jako jsme učinili v titulu inscenace), v poslední době se můžeme setkat i s nahrazováním koncovek, které rozlišují rod, písmenem x (Johy řeklx.). Nic z toho ovšem není možné použít v jevištní řeči bez toho, abychom nenarušili srozumitelnost dialogů a monologů

a nezkomplikovali divákům pochopení příběhu. Věříme ovšem, že i tak může být tato inscenace drobným příspěvkem do diskuzí o inkluzivním jazyku.

Inszenace *Já, Johan**a vzniká ve spolupráci s queer uměleckou platformou PiNKBUS, což nás zase směřuje k besedám o tělesnosti, svobodě a revoluci. V doprovodném programu, tedy v debatách a přednáškách v divadle Komédie, budeme i tato témata diskutovat.

LENKA DOMBROVSKÁ

*„BYLO MOŽNÉ HRU1, JOAN NAPSAT O CIS ŽENĚ, KTERÁ JE FEMINISTKA A VÁŠNIVĚ SE TAKTO PROJEVUJE. ČÍM VÍC OVŠEM O NÍ ČTU, TÍM SILNĚJI SI MYSLÍM, ŽE BYL*A OSOBOU, KTEROU BYCHOM DNES NAZVALI NEBINÁRNÍ NEBO TRANS.“*

CHARLIE JOSEPHINE

Vitráž znázorňující svatou Johanku z Arku v kostele sv. Johna Berchmana v Chicagu, která se stala inspirací pro dominantní část scény Alžbety Kutliakové v inscenaci *Já, Johan**a

KDYŽ NENÍ SVĚT JEN ČERNOBÍLÝ

SLOVNÍČEK POJMŮ

LGBTQI+

je zastřešující zkratka, která označuje lesby, gaye, bisexuály, transgender a queer osoby, intersexuály a další. Využívána je k označení celého spektra sexuálníích a genderových identit.

SEXUÁLNÍ ORIENTACE

V základním rozlišení jsou zmíněny tyto erotické náklonnosti: heterosexuální (k opačnému pohlaví), homosexuální (ke stejnému pohlaví), bisexuální (k oběma).

POHLAVÍ (SEX)

je biologická kategorie, na jejímž základě jsou lidé tradičně děleni podle primárních a sekundárních pohlavních znaků a chromozomů.

ROD (GENDER)

je rodová identita člověka, nezávislá na přisouzeném pohlaví a sexuální orientaci, způsob, jakým se člověk prezentuje před ostatními a za koho se považuje.

CISGENDER, CIS

je přívlastek označující lidi, jejichž identita se shoduje s pohlavím, které jim bylo určeno po narození (opak termínu transgender).

TRANSGENDER, TRANS, TRANS*

je označení člověka, jehož identita se neshoduje s pohlavím, které mu bylo po narození přiřazeno na základě pohlavních orgánů. Hvězdičkou se označuje široké spektrum identit a respekt k různým genderovým projevům.

TRANZICE

je proces, během kterého trans lidé začínají žít pod svým skutečným genderem. Tranzice může mít formu medicínskou (operace, hormony), úřední (změna občanky), sociální (změna jména, oblečení, účesu či gramatického rodu).

INTERSEX

je označení pro lidi, jejichž pohlavní znaky nejsou ani typicky mužské, ani ženské. Zahrnuje řadu netypických pohlavních variací. Být trans a intersex není to samé!

NEBINARITA

je označení pro jedince, jejichž genderová identita není ani striktně mužská, ani ženská. Ačkoli se mnozí identifikují obecně jako nebinární, někteří mají potřebu svou identitu blíže specifikovat. Nejčastěji se tak lze v tomto směru setkat s pojmy agender (necítí příslušnost k žádnému genderu) nebo genderově fluidní (člověk s proměnlivou příslušností k genderu). Někteří používají standardně rod mužský (on), anebo ženský (ona), někteří je střídají. Další užívají střední rod (ono), plurál (oni) nebo alternativní nebinární rody (one) – tímto se zabývá tzv. nebinární jazyk.

QUEER

zahrnuje všechny lidi, kteří se cítí být odlišní od většinou přijímaného konceptu heterosexuality.

CROSSDRESSING

je oblékání oděvu, který v konkrétní společnosti patří opačnému pohlaví (muž si obléká ženské oblečení, žena mužské).

TRAVESTIE

je show, při níž obvykle travesti umělci v nápaditých kostýmech a s výrazným líčením karikují známé ženské osobnosti, zpěvačky apod.

DRAG QUEEN / DRAG PERFORMER

je nejčastěji muž převlečený za ženu, není to však pravidlo, některé drag osoby překračují genderové opozice, na rozdíl od travesti show tyto umělci neparodují známé osobnosti, nýbrž prezentují své alter ego. Cílem je většinou veřejné vystoupení, kde tančí, mají stand-up výstupy, zpívají či předvádějí lypsinc (napodobují zpěv).

PINKBUS – QUEER ART PLATFORMA

Umělecká platforma, která zaštituje především mladé queer umělce a přináší do České republiky novou tvůrčí vlnu. Navazuje na tradici pražských kabaretů a varieté a okořeňuje ji poetikou stále oblíbenějšího celosvětového fenoménu drag queens, který se rozrostl i za hranice LGBTQI+ společenství. PINKBUS také otevírá diskuze o tématech, jako jsou sexualita, tělesnost, kult krásy či svoboda. Chce být bezpečným místem, které šíří osvětu a spojuje lidi.

FOTO: archiv
Charlie Josephine

CHARLIE JOSEPHINE

Charlie Josephine se identifikuje jako nebinární jedinec (označuje se zájmeny they, he). Ve své dramatické tvorbě zpracovává především příběhy, jejichž středobodem jsou ženy z dělnické třídy a queer lidé. Mezi oceňované hry Charlie Josephine patří *Bitch Boxer* (premiéra v Soho Theatre, oceněno například Young Writers Award 2012, Clonmel Theatre Award 2014 a Adelaide Fringe Award 2014) a *BLUSH* (premiéra v Soho Theatre, oceněno Underbelly Untapped Edinburgh Season 2016 a The Stage Edinburgh Award 2016). Nejnovější dramata jsou hra podle legendy Johanky z Arku s názvem *I, Joan* (premiéra v The Globe roku 2022) a queer kovbojka *Cowboys* (premiéra v Swan Theatre roku 2023). Mezi poslední divadelní role Charlie Josephine patří například Merkucio v inscenaci *Romeo a Julie* Eriky Whyman a Bardolf v inscenaci *Veselé paničky windsorské* v Royal Shakespeare Theatre. Ztvárňuje role obou pohlaví.

Návrh kostýmu Vojtěcha Hanyše
pro postavu Jolandy, kterou hraje
Karel Vladyka (alias Just Karen)

TVŮRČI A HERCI

ALŽBETA VRZGULA

Režisérka a autorka textů. Studovala na VŠMU v Bratislavě se stážemi v Brně a Poitiers (Francie). Jako asistentka režie spolupracovala s režisérem Davidem Jařabem (2015–2017), poté byla na stáži u souboru Rimini Protokoll. Od roku 2017 je profilovou režisérkou profesionálního nezávislého divadla Uhol_92, které založila s Petrem Galdíkem a Jakubem Szatinským. V roce 2022 získala ocenění DOSKY v kategorii Nejlepší režie sezony a prémii Literárního fondu za režii inscenace *Ponížení a krvelační*. Mezi její poslední projekty patří autorská inscenace *Toni Wolff zjistila, že prodělala milióny* či performativní výstava biografii *Tichým hlasem. In a Calm voice*.

HANA PAVELKOVÁ

Anglistka a překladatelka. Vystudovala FF UK, aktuálně působí na Ústavu ekonomiky a managementu VŠCHT v Praze. Ve volných chvílích se věnuje překladům současných divadelních her. Mezi její překlady patří například *Pastorála* Thomase Eccleshara, *Cyprus Avenue* Davida Irelanda či *Šedá židovských dětí* Caryl Churchill, které vydal časopis *Svět a divadlo*, s nímž dlouhodobě spolupracuje. Je autorkou překladu komedie *Práskni do bot* Owena McCaffertyho, kterou již přes deset let uvádí Divadlo na Jezerce v režii Jana Hřebejka. Společně s Ester Žantovskou sestavila a přeložila antologii současných anglofonních her *Rozhovory s teroristy*. Pro Městská divadla pražská přeložila hru *Já, Johan*a*, přispívá do časopisu *Moderní divadlo* či překládá titulky k inscenacím.

LENKA DOMBROVSKÁ

Kurátorka, dramaturgyně a publicistka. Dříve vedla kritickou rubriku v *Divadelních novinách* a publikovala recenze například v *Lidových novinách* či časopisu *Svět a divadlo*, je editorkou několika publikací (zatím poslední je *Tváře alternativy*). Dekádu vede festival alternativy ...příští vlna/next wave... Od sezony 2018/2019 působí jako programová kurátorka divadla Komédie,

kde kromě výstav, debat a koncertů umělecky směřuje mezinárodní festival Nová komedie, a je šéfredaktorkou časopisu *Moderní divadlo*. Dramaturgicky připravila divadelní instalace Jana Motala *Stavitel píska* a *Kabinet přátelství a naděje*, je autorkou konceptu monodramatu pro Hanu Frejkovou *Konec dobrých starých časů*. V Komedii spolupracovala například s Tomášem Loužným na inscenacích *Komedie Jack staví dům* a *Stigmata*.

ALŽBETA KUTLIAKOVÁ

Vystudovala scénografii na VŠMU v Bratislavě. S režisérkou Alžbetou Vrzgoulou spolupracuje od roku 2017 a vytvořila kostýmy nebo scénografii pro její inscenace *Apokabaret* a *Toni Wolff zjistí uje, že prodělala milióny*. Je držitelkou ceny DOSKY za nejlepší kostýmy sezony 2021/2022, které vytvořila pro inscenaci *Ponížení a krvelační* (režie Alžbeta Vrzgula). Ve spolupráci s režisérem Jánem Luteránem navrhla kostýmy pro inscenace *Fotbal aneb Bílý anděl v pekle, Filip, Ježíš z Montrealu* a výpravu pro *Perplex*. V minulosti spolupracovala také s Lukášem Brutovským (například navrhla kostýmy pro *Husitskou trilogii* v divadle Komédie) či s Mariánem Amslerem. Věnuje se rovněž filmové a televizní scénografii a kostýmnímu výtvarnictví.

VOJTĚCH HANYŠ

Vystudoval scénografii na Katedře alternativního a loutkového divadla na DAMU. S Městskými divadly pražskými spolupracoval na inscenacích *Stigmata* (režie Tomáš Loužný) jako autor výpravy a kostýmy navrhl pro inscenaci *Jak se vám líbí* (režie Enikő Eszenyi). Dlouhodobě spolupracuje se spolkem Run OpeRun na inscenacích *La Traviata* a *Rusalka* (režie Veronika Loulová) a *Logika chaosu* (režie Vilma Bořkovec). Spolupracoval také s Divadlem na cucky, Činoherním studiem, Divadlem Letí nebo Tygrem v tísni. Pracuje jako výtvarník u filmu (*Ještě nespíš, Magda, Milovník není bojovník, Koumando*). Podílí se na charitativních projektech Elpida (pro seniory) nebo Demagog.

MARTIN TALAGA

Tanečník, choreograf a performer, zajímá se také o folklor a drag umění. Je zakladatelem umělecké platformy PINKBUS, která sdružuje queer umělce a získala Poctu festivalu ...příští vlna/next wave... Za autorskou inscenaci *SOMA*,

odehrávající se v galeriích, získal ocenění Objev roku a Taneční inscenace roku na festivalu Česká taneční platforma 2018. Jeho poslední inscenací je *Headless Mule*, jejímž je choreografem i protagonistou. Jako choreograf se podílel například na inscenacích *Iokasté* (režie Lukáš Brutovský, divadlo Komédie) či *Maryša bratří Mrštíků* (režie Kasha Jandáčková, Východočeské divadlo Pardubice). Spolupracoval s režisérem Petrem Haškem na několika inscenacích souboru Geisslers Hofcomoedianten, s Veronikou Loulovou inscenoval Verdiho operu *La Traviata*, která byla uváděna na Stalinu (u metronomu na Letné).

AID KID

Za pseudonymem Aid Kid stojí muzikant, skladatel, producent a DJ Ondra Mikula. V roce 2015 vydal ve vlastní režii eponymní debutové album, které vzbudilo pozitivní ohlasy, včetně ceny Vinyla pro Objev roku. Na druhé desce *Cinematographer's Journal* zkoumá ambientní plochy, piano a živé nástroje. Třetí deska *Collection* je pak návratem k tanečně laděné elektronice. V současné době působí v audiovizuálním kolektivu Lunchmeat, věnuje se filmové a scénické hudbě nebo proniká do galerijních prostorů. Za hudbu k filmu *Arvéd* (režie Vojtěch Mašek) získal spolu s Pjoniem Českého lva. Jako producent se podílel na mnoha úspěšných albech, například *Řeka* Lenky Dusilové (tři ceny Anděl) nebo *Září* kapely Zvíře jménem Podzim (dvě ceny Anděl). Živě vystupuje v kapelách Kittchen a Tomáš Sýkora Trio nebo po boku Lenky Dusilové a Katarzie.

JAN HUGO HEJZLAR

Světelný designer a osvětlovač. Vytvořil světelný design pro inscenace *Sto nejkrásnějších českých básní* (režie Jiří Adámek) a *Hotel Good Luck* (režie Michal Dočekal) v divadle Komédie, *Objal mě Bůh a nic* (režie Daniela Špínar) ve Vzletu nebo pro pohybové projekty *Existuje dojem bytí* a *Rukavičkářské závody* choreografky Terezy Lenerové, které jsou uváděny v Ponci. Jako technik spolupracoval s Cirkem La Putyka, se souborem Lenka Vagnerová & Company, Studiemi Hrdinů a s divadly Komédie a Ponec. Je osvětlovačem kapely Koiba.

ALYSSA DILLARD

Performerka, umělkyně a režisérka z Texasu. Vystudovala režii na Katedře alternativního a lout-

kového divadla na DAMU. V současné době žije v Praze a vytváří performance, v nichž se prolíná hudba, tanec, divadlo, instalace a film. Mícháním médií zkoumá nová místa pro vyprávění příběhů. Ve spolupráci s Nadací OKRA vytváří site-specific instalace, jako režisérka a herečka pracuje také s divadlem Salvage Vanguard Theatre. Režirovala inscenace *Czexas Project*, *Marie Antoinette Walks Down An Elegant Hallway* *Knowing Everyone Hates Her*, *We Didn't Know What To Do So We Danced*, *L.O.V.E/L.A.S.K.O.* Její aktuální umělecký projekt se nazývá *Liminal Disco*. Pravidelně vystupuje v rámci platform PiNKBUS a Queerity Show a organizuje tematické umělecké performance *Queer Femme Stars Sessions Astrology*.

ZBYŠEK HUMPOLEC

Absolvoval herectví na JAMU, poté byl pět let v angažmá v HaDivadle, kde hrál v inscenacích *Mučedník a Vyhání Gerty Schnirch* (režie Marián Amsler), *Náměsíčníci (imitace a tušení)* či *Paní Bovaryová* (režie Ivan Buraj) a mnoha dalších. Hostoval v Divadle U stolu a v Národním divadle Brno. V Praze hrál v Divadle Letí, Meet-Factory, divadle Kolowrat a pravidelně spolupracuje s Chemickým divadlem. Dva roky hrál v Horáckém divadle Jihlava. Divákům je znám ze seriálů *Zločiny Velké Prahy*, *Boží mlýny* a *Šéfka*. Objevil se také v nejnovějším videoklipu skupiny Chinaski s názvem *Smůla*.

PETR JENIŠTA

Po absolvování pražské konzervatoře byl v angažmá v libereckém Divadle F. X. Šaldy. Poté putoval přes hradecké Klicperovo divadlo do brněnského Divadla Husa na provázku a dál do pražského Divadla Na zábradlí. Rád vzpomíná na spolupráci s režiséry Petrem Paloušem (*Mirákl* v Divadle F. X. Šaldy), Vladimírem Morávkem (*Racek* v Klicperově divadle a inscenace *Zločín a trest*, *Běsi*, *Bratři Karamazovi* v Huse na provázku) a Janem Mikuláškem (*Nenápadný půvab buržoazie* v Redutě, *Mýcení* v Divadle Na zábradlí). Vidět jste jej mohli například ve filmech *Nuda v Brně* (režie Vladimír Morávek), *Kuličky* (režie Olga Dabrowská), *Nabarvené ptáče* (režie Václav Marhoul). V televizi pak v seriálech *Bohéma*, *Já Mattoni*, *Specialisté*, *TBH* a dalších. Hrál i v zahraničních filmech, jako například ve filmu *One Life* o Nicolasi Wintonovi (režie James Hawes).

MARTINA JINDROVÁ

Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU. Kromě angažmá v Městských divadlech pražských je i členkou souboru Ductus Defrens., objevila se i v imerzivních projektech divadla Pomezí, spolupracuje se spolkem Kolonie (diváci ji mohou vidět například v inscenacích *Pravidla úklidu* a *Smrtholka* v režii Lucie Ferenzové) nebo Depresivní děti touží po penězích (*Zlý jelen* v režii Jakuba Čermáka). Ztvárnila jednu z hlavních rolí v seriálech *TBH* a *Adikts* v produkci České televize. Pravidelně se objevuje v *Odznak* *Ky Vysočina* a též si zahrála v seriálu *Božena* nebo ve filmu *Manželé Stodolovi*. V Městských divadlech pražských je v angažmá od sezony 2022/2023, hraje například v inscenacích *Hamlet* a *Prasklejš svět* v režii Michala Dočekala či v autorské inscenaci Davida Jařaba *Čurda, hrdina jedné prohry*.

PETRA LUSTIGOVÁ

Vystudovala herectví na DAMU. V letech 1994–2002 byla v angažmá v divadle Komédie, kde ztvárnila například Ofélii v *Hamletovi* (režie Jan Nebeský). Spolupracovala s nezávislými divadly – například s Boca Loca Lab na projektu Řekni něco (režie Jiří Adámek) či se Studiem Hrdinů na inscenaci *Církev* (režie Jan Horák a Michal Pěchouček). Se sólovou inscenací *Žena, která zabila Boha* (režie Ondřej David) byla na festivalu v Čeljabinsku na úpatí Uralu, kde zažila největší profesní úspěch. V současnosti hraje v inscenaci spolku JEDL *Míru zdar!* (režie Kristýna Nebeská) ve Winternitzově vile a chystá inscenaci *What is the weather?* s mezinárodní ženskou skupinou (50+) *Secondhand Woman*. Z českých filmů, ve kterých hrála, můžeme zmínit například *Příběhy obyčejného šílenství*, *Je třeba zabít Sekala*, *P. F. 77*.

MICHAL SIKORA

Vystudoval herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě a na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU, kde nyní ve studiu pokračuje v magisterském programu. Hostoval v ostravské Staré aréně, v Divadle Petra Bezruče či ve Slezském divadle Opava, kde ztvárnil roli Milouše v *Saturninovi*. V současné době hostuje v Divadle Husa na provázku v inscenacích *Vykoupení* (režie Jiří Havelka) a *Pozdravuju a líbám vás všecí* (režie Anna Klimešová) či na Nové scéně v *Proslovu*

k národu (režie Petra Tejnorová). Spolupracoval také s Divadlem Letí, Divadlem Kult a Národním divadlem Moravskoslezským. Čerstvě se věnuje dabingu (*Mezi živly*, *Neporazitelný*).

JAKUB SPIŠÁK

Studoval muzikálové herectví na JAMU, po roce a půl přestoupil a dostudoval na činohře. Po absolutoriu se dva roky věnoval zájezdovému divadlu v angličtině pro děti. Hrál v Horáckém divadle v Jihlavě, v Buranteatru v Brně a v současné době ho můžete vidět v brněnském HaDivadle v inscenaci *Humanismus 2022* (režie Ivan Buraj) a v divadle Komédie v muzikálu *Lazarus* (režie Marián Amsler). Hrál jednu z hlavních rolí v pohádce *O léčivé vodě* a od té doby pravidelně ztvárňuje epizodní role v českých i slovenských seriálech. Dostal příležitost účinkovat i v americkém seriálu *Haunted* na Netflixu.

JÍŘÍ SVOBODA

Herectví vystudoval na JAMU. Hned po škole, v roce 2015, nastoupil do angažmá v HaDivadle, kde byl do roku 2022. Nastudoval zde přes dvacet inscenací, například *Maloměšťáci*, *Náměsíčníci (imitace a tušení)*, *Humanismus 2022*, *Vnímání* (režie Ivan Buraj), *Zed'* (režie Kamila Polívková), *Vyhnání Gerty Schnirch* (režie Marián Amsler). Hostoval také v divadlech Reduta, BuranTeatr, Feste a Mahenově divadle. Natočil několik studentských filmů a zahrál si postavu Norníka ve filmu *Modelář* Petra Zelenky. Účinkuje v televizním seriálu *Případy mimořádné Marty*. Je schopen hrát v angličtině, němčině, francouzštině a japonštině.

KAREL VLADYKA

Umělec, performer a renesanční žena mnoha tváří, která od roku 2018 vystupuje jako drag queen Just Karen. Pravidelně se účastní kabaretních večerů, které pořádá PINKBUS a Queeriety, byl součástí divadelních a tanečních projektů v České republice a na Slovensku (*Karenpalooza*, *La Traviata*, *Total Eclipse of the Heart*) či na Islandu (*BPART: Elegia delle cose perdute*). Ve svých performancích využívá lip-sync, vlastní poezii, stand-up comedy a falešný zpěv. Moderuje hotcast *Pot* na Radiu Wave a studuje v ateliéru Nová média 2 na Akademii výtvarných umění v Praze, kde se kromě performance věnuje audiovizuální tvorbě a malbě.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ
MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

MÍSTO DŮVĚRNÝCH POTKÁNÍ –
POŘAD HOVORŮ A HUDBY, S LIDMI
Z JEVIŠTĚ I ZÁKULISÍ – JEN PRO VÁS!

VÍCE ZÁŽITKŮ! VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NÁŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

Více informací o výhodách pro členy
klubu najdete na našem webu
www.mestskadivadlaprazska.cz.

BUĎTE V OBRAZE!

CHARLIE JOSEPHINE
JÁ, JOHAN*A

ČESKÁ PREMIÉRA 11. 11. 2023 V DIVADLE KOMEDIE.

Třetí premiéra sezony 2023/24.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Přebyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Lenka Dombrovská.

Grafická úprava Lucie Zelená.

Autorská práva Charlie Josephine v České republice
zastupuje Aura-Pont s. r. o., Veslařský ostrov 62,
147 00 Praha 4.

Nositelku autorských práv k překladu díla zastupuje Dilia,
divadelní, literární, audiovizuální agentura z. s.,
Krátkého 143/1, Praha 9.

MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ
KOMEDIE
ROKOKOABC

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

bnt
attorneys
in CEE

PRO SEXY LŮZRY!